

Trả Lại Sự Thật CHO LỊCH SỬ.

Minh Thu Lê Nguyên Khang.

Cuộc chiến Việt Nam chấm dứt vào ngày 30/4/1975, nhưng đã để lại một vết thương khó lành cho toàn thể chiến sĩ Quân Lục Việt Nam Cộng Hòa (QLVNCH). Các anh đã chiến đấu trong một hoàn cảnh thật khó khăn:

-Vũ khí, đạn dược đều bị giới hạn, nếu không muốn nói là không còn...vì người bạn đồng minh đã không giữ lời cam kết cũng chỉ vì những toan tính đối chác trên bàn cờ thế giới của cấp lãnh đạo Hoa Kỳ vào thời điểm đó.

-Ngoài việc bị hạn chế tới mức tối đa về vũ khí, quân dụng, các chiến sĩ QLVNCH còn bị bôi nhọ, danh dự của một quân lực oai hùng đã bị giới truyền thông Hoa Kỳ cùng nhóm phản chiến thiên tả xuyên tạc một cách thâm độc để che dấu một việc làm bất chính và vô nhân đạo.

Sự việc này đã dẫn đến một hậu quả không lường được, đã đưa mạng sống của các chiến sĩ QLVNCH vào những hoàn cảnh thật điêu linh! Bao nhiêu người đã phải hy sinh một cách tức tưởi khi họ hết đạn phải phơi lưng cho giặc thù hành quyết hay bị đày ải trong ngục tù CS.

Lịch sử đã phơi bày sự thật mà chúng ta và cả thế giới đã và đang chứng kiến, chứng kiến cuộc chiến giữa Thế Giới Tự Do và Cộng Sản. Tất cả các thành phần quốc gia và đồng minh Hoa Kỳ đều bị CS lừa bịp và Việt Nam Cộng Hòa bị làm vạ “tế thần”. Cuộc hòa đàm giữa

ngoại trưởng Kissinger và Lê Đức Thọ mà hậu quả là Hiệp Định Paris ngày 27 tháng 1 năm 1973 đã định đoạt số phận của miền Nam Việt Nam và sinh mạng của người lính VNCH!

Trong cuộc chiến tự vệ chống xâm lăng, người lính VNCH bị trói một tay khi giao chiến, và để kết thúc cuộc chiến, QLVNCH đã bị trói cả hai tay trong khi CS Hà Nội được quan thầy của chúng viện trợ tối đa.

Cộng Sản nào cũng là CS. Bản chất của CS là gian dối, lừa bịp, không tuân thủ những gì chúng đã ký kết. Do đó chúng ta đã bị lừa và thua cuộc.

Nỗi đau buồn của người chiến sĩ QLVNCH khi bị bức tử, phải buông súng, cũng là nỗi đau buồn của người chiến sĩ đồng minh Hoa Kỳ khi họ trở về sau ngày tàn cuộc chiến. Họ luôn mang mặc cảm đã phản bội người bạn Đồng Minh mà đã cùng họ một thời sát cánh bên nhau trong cuộc chiến bảo vệ Tự Do, Dân Chủ và Nhân Quyền.

Trong tác phẩm “Ride The Thunder”, tác giả Richard Botkin, một sĩ quan thuộc binh chủng Thủy Quân Lục Chiến Hoa Kỳ, đã mô tả trận chiến hào hùng mà những chiến sĩ Cọp Biển TQLCVN và các chiến sĩ Đồng Minh Hoa Kỳ đã sát cánh trong cuộc chiến cam go để bảo vệ sự toàn vẹn lãnh thổ miền Nam Việt

Nam và sinh mạng của đồng bào chúng ta cho tới giờ phút cuối cùng của cuộc chiến.

Hôm nay được tham dự buổi ra mắt cuốn phim “Cõi Sấm Sét”, tôi thấy đây là một trong những bằng chứng cụ thể hùng hồn để chứng minh rằng TQLCVN và Hoa Kỳ đã anh dũng chiến đấu bên nhau trong trận chiến “Mùa Hè Đỏ Lửa”. Cộng Sản Hà Nội, dù được hỗ trợ của Nga Sô và Trung Cộng với những vũ khí tối tân, vẫn không thắng được các chiến sĩ QLVNCH trước khi các anh bị bắt buộc phải buông súng ngày 30 Tháng 4 năm 1975.

Hãy trả lại sự thật cho lịch sử. Lịch sử đã lấy lại danh dự cho những chiến sĩ đã chiến

đấu cho Tự Do, Dân Chủ và Nhân Quyền cho Dân Tộc Việt Nam.

Là vợ quân nhân, chúng tôi vừa là nạn nhân, vừa là chứng nhân của lịch sử, chúng tôi luôn hãnh diện về các anh chiến sĩ QLVNCH. Trong suốt cuộc chiến, các anh đã xông pha nơi tiền tuyến để hậu phương chúng tôi được an bình. Các anh là những anh hùng trong tâm não chúng tôi. Các anh, những chàng trai thế hệ đã đáp lời sông núi để chiến đấu giữ gìn non sông đất nước.

Tổ Quốc Ghi Ôn Các Anh.

Chúng Tôi Mãi Mãi Mang Ôn Các Anh.

Thơ Gửi

Người Lính Năm Xưa.

Chương Đài Quái Diệu Lê Văn Châm.

Tôi viết bài thơ gửi người lính trận,
Dáng kiêu hùng anh chiến sĩ năm xưa,
Vận nước ngửa nghiêng, ngậm ngùi số phận,
Tạo hoa xoay vần, thân thể đong đưa.

Anh với tôi, chúng ta cùng dòng máu,
Chung màu cờ, chung lý tưởng Quốc Gia,
Trong hiểm nguy luôn miệt mài tranh đấu,
Bảo vệ quê hương, diệt lũ gian tà.

Hỡi những kẻ gian manh loài quỷ đỏ,
Gieo tang thương trên khắp nẻo sơn hà,
Ắt có ngày, đất trời dâng cuồng nộ,
Bủa lưới thiên thần, quét sạch yêu ma.

Anh còn đó dù thân anh bất toại,
Lạc nẻo sông hồ, bốn biển năm châu

Trước cám dỗ không cúi đầu sợ hãi,
Bán rẻ linh hồn, làm kiếp ngựa trâu.

Cộng Sản vô thần như cơn bão dữ,
Bốn chục năm qua, một giấc mộng dài,
Chủ nghĩa hoang đường, bôi đen lịch sử,
Di hại ngàn đời, dẫm nát tương lai.

Ai chiến thắng chưa một lần thất bại,
Từ nghìn xưa tiếp nối đến nghìn sau,
Gương trung liệt danh thơm còn ghi lại,
Mãi lưu truyền qua bao cuộc bể dâu.

Anh nằm xuống cho muôn người được sống,
Lấp lánh tinh cầu, tỏa sáng hào quang,
Đốt cháy bùng lên: niềm tin, hy vọng,
Việt Nam ơi! Dân tộc sẽ huy hoàng.